Հրատարակութիւն Ամերիկահայոց Արեւելեան Թեմի Ազգային Առաջնորդարանի A Publication of the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

Volume XI, Number 7 November 1988

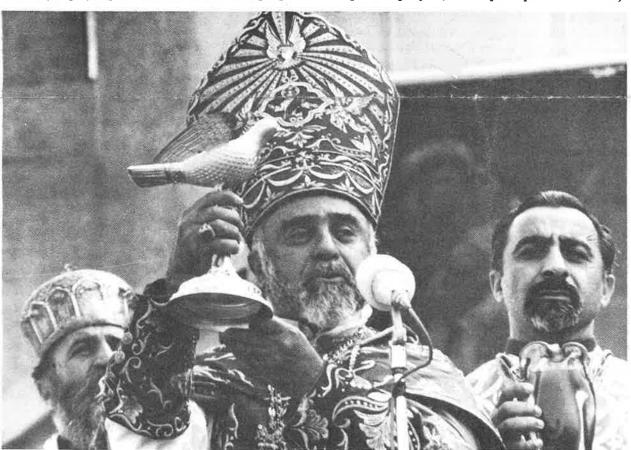
BLESSING OF HOLY CHRISM A GREAT EVENT IN ANTELIAS

Sunday, 9th of October, 1988 went into history as a distinct and significant date in recent Armenian Church history. Under bright sunshine in the open air, at the Armenian Catholicosate of Cilicia (Antelias, Lebanon), more than ten thousand Armenian faithful experienced a unique event of intense spiritual life, witnessing the grandiose ceremony of the Blessing of Holy Chrism or "Muron."

The ceremony was presided over by His Holiness Karekin II, the Catholicos of Cilicia being assisted by sixteen Archbishops and Bishops, twelve of whom were fully vested and on the altar, taking part in the readings of the Holy Scriptures and the special prayers as written in the centuries-old Pontifical Ritual.

The blessing of the Holy Chrism in the Armenian Church is the most elaborate and solemn church ceremony highly regarded and valued by the people.

touched by the Spirit; they were uplifted and imbued by the sense of the divine presence in them. Indeed, it was a most impressive sight for the huge multitude of the faithful to see twelve Archbishops, Diocesan Prelates, surrounding the Catholicos on the altar, holy relics in their hands, sharing in the prayers. They had come from Lebanon (Archbishop Aram Keshishian), Syria (Archbishop Souren Kataroyan), Cyprus (Senior Archimandrite Yeghishe Manjikian), Iran (Archbishop Ardag Manougian from Tehran and Archbishop Gorun Babian from Isfahan), Kuwait (Senior Archimandrite Oshagan Choloyan), Greece (Archbishop Sahag Ayvazian), the United States of America (Archbishop Mesrob Ashjian — Eastern Prelacy and Canada — and Archbishop Datev Sarkissian - Prelate of Western Diocese - Archbishop Sumpad Lapadjian, Bishop Yeprem Tabakian).

His Holiness Karekin II pours the Holy Muron from Etchmiadzin into the new Muron of the Catholicosate of Cilicia.

The silver dove was a gift from His Holiness Vasken I

It is performed once in every seven years and only by the Head of the Church, the Catholicos. Today in the whole world there are only two places where this event takes place: a. Etchmiadzin, in Soviet Armenia, by the Catholicos of All Armenians, and b. Antelias, in Lebanon. The Dioceses under the jurisdiction of these two Catholicosates receive the Holy Chrism, the sacred oil, from these two respective Church Centers.

Holy Muron occupies a singularly distinct place in Armenian religious beliefs and Christian life. It is used for christening or for the Confirmation of baptised children, for the ordination of priests, the consecration of bishops and also for the consecration of the Catholicos. Church buildings, pictues of saints, and other related sacred objects are anointed by Holy Muron. In the popular approach, Holy Muron is considered not only as the seal of the Holy Spirit but also as a sign of being an Armenian.

THE CEREMONY AT ANTELIAS

Antelias was transfigured into a Mount Tabor, as was stated by H.H. Karekin in his sermon. People were

Priests, members of the Religious Order of the Catholicosate of Cilicia, had come from different parts of the world, including such distant places as Vancouver and Venezuela, to share in this great event.

The god-father for this ceremony was Mr. Vahan Shamlian from Fresno, California, but due to unforseen difficulties for travel, he could not reach Antelias. Upon his request, Mr. S. Kabadayan of Glendale, California, acted as god-father on his behalf by holding during the ceremony the upper part (the domed cover) of the Holy Cauldron containing the Muron.

MANIFESTATION OF THE UNITY OF THE ARMENIAN CHURCH

One of the most luminous aspects of the event was the participation of the Catholicosate of Etchmiadzin in the ceremony. His Holiness Catholicos Vazgen I, upon the invitation of H.H. Karekin II, had delegated Archbishop Houssig Santourian and Rev. Serovbe Issakhanian as his representatives to participate in this solemn and magnificient ceremony. The thousands of people attending hailed with applause the moment,

(Cont. on page 4)

ሆኮԱԲԱՆԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ ԱՆԹԻԼԻԱՍԻ ՄԷՋ

Չորեջչաբթի, 12 Հոկտեմբերին, Վեհարանի Դահլիճին մէջ, Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կաթողիկոս՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Գարեգին Բ. Վեհափառ Հայրապետի հրաւէրով, տեղի ունեցաւ Կիլիկեան սուրբ Աթոռի Միաբանութեան Ընդհանուր Ժողովը։ Ժողովին բացումը կատարուեցաւ Վեհափառ Հօր աղօթջով։ Ժողովին Դիւան ընտրուեցաւ յանձինս Գերչ. Տ. Տաթեւ Արջ. Սարգիսեանի (Ատենապետ) եւ Հոգչ. Տ. Արչաւիր Ծ. Վրդ. Գարուձեանի (Ատենադաիր)։ Ատենապետ Սրբաղանը հրաւիրեց Վեհափառ Հայրապետը որ իր բացման պատգամը ուղղէ բոլոր

ժողովական Հայրերուն։ Վեհափառը նախ իր անհուն ուրախութիւնը յայտնեց՝, որ միաբանութիւնը գրեթէ ամբողջու-Թեամը ներկայ էր այս ժողովին, որ տեղի կ'ունենար Ս. ՄիւռոնօրՀնէջի առիթով։ «Մեր յիչողութեան մէջ», ըսաւ ան , «ամենէն բազմանդամ ժողովն է որ տեղի կ՚ունենալ , որուն ներկալ են Թէ՛ վանաբնակ եւ Թէ՛ Թեմական ծառալուԹեան մէջ գործող Միաբան Հայրերը»։ «Հոգւոց հանգուցելոց» աղօթեը արտասանեց ի Հանգիստ Հոգիներուն Երջանկայիչատակ ԶարեՀ եւ Խորէն ԿաԹողիկոսներուն։ Ապա, Համապարփակ պատկեր մը տուաւ Կաթողիկոսարանի միաբանական կեանքին եւ գործունէութեան, անդրադառնալով Մայր Տաճարին, Դպրեվանջին, Մատենաղարանին, Տպարանին, հրատարակչական գործունէութեան, Քրիստոնէական Դաստիարակութեան Բաժանմունջին, Կիրակնօրեայ Վարժարաններուն եւ Միաբանութեան գործունէութեան այլ երեսներուն։ Հոգեկան գոհունակութեամբ անդրադարձաւ կատարուած չինարարական աչխատանքներուն, րլլա՛յ Դպրեվանքի նոր չէնքին եւ ամարանոցին, Պիքֆայայի մէջ, ըլլա՛յ Միաբանական Նոր Թաղին, Անթիլիասի մէջ։ Իր խօսքը փակեց Աւետարանական ընթերցումներով , քաղուած Ցիսուսի Լերան Քարոզէն, եւ կոչ ուղղեց բոլոր Միաբաններուն որ ինթնահայեաց մօտեցումով իրենք զիրենք զգան եւ ընեն «աղ երկրի» եւ «Տառագայթ Լուսոյն Աչխարհի»։ «Աչխարհի մէջ», ըսաւ ան, «կրօնական վերազարԹոնը մր կայ ամենուրեք։ Վերջին այցե-լուԹիւնս ի Մոսկուա, առաւել եւս խորացուց իմ ըմբռնումը, որ կրօնքը, քրիստոնէական հաւատքը, անյաղթագարելի ոյժեր են, որոնց ծառայելը անձնուիրաբար, ինքնագոհողական կամքով, գերագոյն պատիւն է ոեւէ մէկուն համար։ Մենք է որ պէտը է արժեցնենը մեր կեանքի որակով եւ գործունէութեան արդիւնաբերութեամբ, Քրիստոսէն եւ մեր Հայրերէն մեզի ժառանը Թողուած սուրբ աստերկութիւրն։ Եսվ այս Որւսորօև Հրբեն բւ դբև միասնական կեանքը մեր Մայրատան՝ ԱնԹիլիասի Հոգեւոր Կեդրոնին մէջ, ղառնայ վերանորոգութեան անսպառ ու յորդաՀոս աղբիւր մը մեր բոլորի կեանքին մէջ»։

Ատենապետ Սրբազանը, յանուն ժողովին, իր չնորհակալութիւնները յայտնեց Վեհափառ Հօր իր այս իմաստալից պատգաժին համար։

գովովը տանա սևանը օնտիտեն ուրբնաւ. ա. — Ըրահունքիւր, Ռեժ. Ըրմ-Հարսւն գավովիր դէն Որտետրունքիրը բևիսւ լկտոնս րբևիտ համա աներու։

Ձեռամրարձ քուէարկութեամբ եւ միաձայնութեամբ Ազգ․ ԸնդՀ․ Ժողովի անդամ ընտրուեցան Գերչ․ Ս․ Արտաւազդ Արջ․ Թրթռեան եւ Գերչ․ Տ․ Ձարեհ Եպսկ․ Ագնաւորեան։

բ. — Ներջին կանոնագրի Հարցի ջննարկում։
Անցնող տարիներուն աչխատանջ տարուած էր
մշակելու Համար Միաբանութեան ներջին կանոնագիրը, բայց ցարդ չէր ամբողջացած անոր մշակումը։ Միաբանական Ժողովը, յետ խորհրդակցութեան, ընտրեց Ցանձնախումբ մը, բաղկացած Տ.
Արտաւազդ Արջ. Թրթուեանէն, Տ. Արամ Արջ.
Քէչիչեանէն, Տ. Ջարեհ Եպսկ Ազնաւորեանէն, Տ.
Վարուժան Ծ. Վրդ. Հերկելեանէն եւ Տ. Սեպուհ Ծ.
Վրդ. Սարգիսեանէն, որպէսզի ցարդ մշակուած
յօդուածները իրենց վերջնական խմբագրութեան

(շար . էջ 3)

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ ԿԻԼԻԿԵԱՆ ՉՈՐՍ ԴԱՐԵՐԸ 1057 - 1441

Վերջերս մեր ուշադրութեան յանձնուեցաւ Ամերիկայի Էջմիածնական թեմի պաշտօնաթերթին՝ «Հայաստանեայց Եկեղեցի»-ի Հոկտեմբեր 1988-ի թիւը, ուր՝ էջ 4-5-ի մէջ, «Կաթողիկոս Ամենայն Հայոց» տիտղոսով յօդուած մը ստորագրած է Արժ․ Տ․ Գրիգոր Քինյ․ Մագսուտեան։ Ըստ երեւոյթին՝ հմուտ գրչի մը կը պատկանի այս հետաքրքրական յօդուածը, եւ մեծապես ալ ուսանելի է։ Երանի թե սակայն, արժանապատիւ յօդուածագիրը մնար իր րարձրութեան վրայ, եւ այլընդայլոյ ակնարկութիւններով չնսեմացներ իր գրութեան գիտական մակարդակը։ Անշուշտ, վիճելի շատ կէտեր կան այդ յօդուածին մէջ. բայց, այս օրերուն՝ զանց կ'ընենք այդ բոլորը քննարկել, սպասելով աւելի հանդարտ օրերուն։ Հաճոյքով կը հրատարակենք սակայն, բազմավաստակ դաստիարակ եւ Հայ եկեղեցւոյ եւ Հայոց պատմութեան գիտակ հեղինակութեան մը՝ Պրն Բիւզանդ Եղիայեանի սոյն յօդուածը, իրրեւ լրացուցիչ՝ Տէր Գրիգոր Քինյ․ Մագսուտեանի ուսումնասիրութեան։

Արդի Հայ բանասէր մշակներ շնորՀաւորելի ծառայութիւն կը մատուցանեն ուսումնասիրելով Հայոց միջնադարու մատենագրութիւնը եւ լուսաբանելով կարեւոր խնդիրներ։ Այսպիսի *ջննարկումներ, իրենց ակա*դեմական արժէքէն զատ, կենդանի կը պահեն հայ մշակոյթի կապը սերունդներու չղԹայով , կը ծանօԹացնեն դարերու անմահ հերոսներու կեանքն ու գործերը ու կը զօրացնեն Հայ ժողովուրդի ինքնագիտակցութիւնը իբր չարունակուող ամբողջական ազգութիւն Հնագոյն ղարերէ մինչեւ ներկայ ժամանակներ, ինչ որ ներչնչում ու կորով կուտայ նոր սերունդներդու։

Սակայն ամենէն Համակրելի հեղինակներ իսկ երբեմն իրենց չափազանցուած եռանդին մէջ պատմական իրողութիւնները կը մեկնաբանեն այնպիսի տրամաբանական դարձուածքով, որ կրնայ չհասկցուիլ ու չփոխութիւն պատճառե՞լ ժողովուրդի միտքին մէջ։ Ուստի անհրաժեշտ կը *դառնայ` յանուն պատմական ստուդութեանց* առաջըը առնել նման չփոթեռւթեանց։

Այսպիսի մէկ մտային չփոթեութեիւն կայ՝ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութեան, մեծ Հայջէն (Անիէն) Փոջը Հայջ (Կիլիկիա) փոխադրուելով այնաեղ չորս դարեր կայք Հաստատելուն մասին։

Եագրատուրբաց **Թագաւորու**քեան մայրա<u>ք</u>ա– ղաքին Բիւզանդական Կայսրութեան կողմե գրաւումին Հետեւանքով, (1045), Գագիկ Բ. Թագաւոր, որ Կ. Պոլիս «տեսակցութեան Համար» Հրաւիրուելէ ետք արգելափակուած էր, *թոյլատրուեցաւ Հաստատուիլ* Կալոն–Պիզու *աւանը* , Կիլիկիոյ հիւսիս-արեւմտեան սահմանը։ Ու վտարանդի Թագաւորը, իր կեանքը Կիլիկիո՛յ կապուած զգալով , այցելեց Տարսոնի լեռնագաւառ Պապիշոն եւ Լամբրոն բերդերու տէր Ապլղարիպ Իշխանին, *խորհրդակցելու համար՝ խլուած Գահը* վերականգնելու մասին։ Բայց կարելի չեղաւ իրագործել այդպիսի ծրագիր՝ Բիւզանդական Կայսրութեան նախանձոտ Հսկողութեան տակ, ու դաւով սպաննուեցաւ 1079–ին։

Նոյնպէս, Պետրոս Ա. Գետադարձ *ամենայն* Հայոց Կաթեողիկոս Անիէն փոխադրուեցաւ Սերաստիա, 1050-ին, ուր եւ վախճանեցաւ հինգ տարիներ ետը։ Եւ 1049-էն ի վեր իր Աթոռակից ուստի եւ յաջորդ՝ Խաչիկ Բ. Անեցի *Կաթեողիկոսին* վիճակուեցաւ Ս. Աթուր փոխադրել Գագիկ Բ. Թա*գաւորի մօտ*, Թաւրլուր *աւանը, Կիւրինի Հարաւը՝* Կիլիկիոյ սահմանը, 1057-ին, ուր եւ վախճանեցաւ երեք տարի ետք։

Կաթողիկոսական Աթոռը հինդ տարիներ թափուր մնալէ ետք, Գրիգոր Բ. Կաթողիկոս Վկայասերն է (որդին Գրիգոր ՊաՀլաւունի Մագիստրոսի, որ ինջ եւս Սեւանայ Լիձի հիւսիսի իր Բձնի հայրաժառանգ զաւառը կայսրութեան ձգելով՝ փոխադրուած էր Տարօնի չրջանը) որ ԱԹոռը Հաստատեց Կիլիկիոյ ՍիՀուն Գետի վերի ակին՝ Ծամնդաւ աւանը,

OUTREACH

Archbishop Mesrob Ashjian Prelate Mardo Soghomian - Editor

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th Street, New York, New York 10016, (212) 689-7810. Unsolicited manuscript will be considered for publication; please include a stamped, self-addressed return envelope. We reserve the right to edit articles in order to conform to space limitations. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America, Second class postage paid at New York, N.Y. 10016. Postmaster: Send address changes to Outreach, 138 E. 39th St. New

1065-ին, որ իչխանութեան չրջանին մէջն էր միւս Գագիկ Արասեան Թագաւորին, *Կարսէն դաղթա*ծ։ Վկայասէր տարիներով չրջելէ ետք Պոլիս, Եղիպաոս, Անի, որոչելով վերջնապէս հաստատուիլ Կիլիկիոյ մէջ՝ Աթոռը փոխաղրեց Կիլիկիոյ հիւսիսարեւելեան «Սեաւ Լեռներուն» Արեգնի Վանքը, աւելի ապահով չրջան, ապա վերջապէս՝ Գող Վասիլ Իշխանի տիրակալութեան չրջանի ՃիՀան Գետի վերի նոյնանուն գաւառի Քեսունի «Կարմիր Վանքը», ուր մնաց մինչեւ իր վախձանումը՝ 1105։

Նոյնաժամանակ, բազում հայ իշխաններ փոխադրուեցան Կիլիկիա — Ապլղարիպ Իչխան, Օշին Իշխան, Ռուբեն Իշխան, Գող Վասիլ Իշխան, Գրիգոր Մագիստրոսի աղջկան որդին՝ Ապիրատ Իշխան, Տեր՝ Ծովջ Դղեակի, ու Փիլարտոս հայ Իչխան, որ Բիւզանդական ԿայսրուԹեան կողմէ կառավարիչն էր Անտիոքեն ու Մարաչեն մինչեւ Ուուս երկրամասին։ Այսպես ուրեմն, Անիի *կործանումէն ետը*, Հայոց Թագաւորներուն, իշխաններուն ու կաթողիկոսներուն քաղաքականութիւնը հղաւ՝ կհդրոնանա՛լ դէպի Կիլիկիա, *ուր* Հայութիւնը բազմացած էր Ե․ դարէն իվեր։ Կիլիկեան Բիւզանդիոնի Կայսրութեան տուած էր րոյրիող բևբե շայաներ վայոնբև — Րբուր Իսաւրեան (714-741) եւ իր որդին Կոստանդին (741-775) եւ ասոր որդին Լեւոն Գ. (775-784) որու օրով Կիլիկիոյ լեռնագաւառը մինչեւ Գերմանիկ-Մարաչ գրաւուեցաւ Արաբներէ։ Ապա Նիկոփորոս Фոկши (800-811) *լրացուց լեռնային կիլիկիոյ* գրաւումը, եւ ՑովՀաննէս Չմչկիկ, որ կայսր Հռչակումէն առաջ՝ Բիւզանդիոնի «Արմենիկոն» ետրարիր ժեսշին արձագ, ժնաշրձ , համատկիր Կիլիկիան։ Այնքան բազմացած էին Հայ դաղութները Կիլիկիոյ մէջ, որ զանոնք Հովուելու *համար՝* Խաչիկ Ա. Արշարունի Կաթողիկոս (973-992) առանձին առանձին եպիսկոպոսներ նշանակած էր Անտիոբի, Տարսոնի եւ Ձէյթուն-Ուլնիոյ մէջ։

Ու Ռուբինեանք կրցան Կիլիկիոյ մէջ վերականգ-

նել Գագիկ Բ.-ի ինկած Գահը։ Գրիգոր Բ. Վկայասէրի քառասուն տարիները ծամաճարար արսևսմունգրարն Հևչար դև բմաւ։ Միջազգային խառնաչփոթութեանց տարիներ էին։ Ալփսլանի Հարուածին տակ Մանազկերդ բերդաջաղաջի անկումով (1071) Բիւդանդական Կայսրութիւնը ակարացած էր։ Ալփասլանի յաջորդ Մէլիբշահ Սելճուկ իշխանութիւնը տարածած էր մինչեւ Սիւրիա։ Խաչակրական բանակներ Եւրոպայէն արչաւած էին Միջերկրականի արեւելեան երկիրները, եւ իրենց գրաւումներուն մէջ՝ չէին խնայեր Հայ դաւառներուն։ Իսկ Կիլիկեան իչխաններ ամէն մէկը իր իչխանութեան սահմանին մէջ կ՚ուզէր ունենալ կաթողիկոսական աթոռը։ Այսպէս, ոմանը Աթոռակից, ոմանը մրցակից, նստան չորս կախողիկոսներ Կիլիկիոյ մէջ, Վկայասէրի ժամանակաշրջանին։ Գէորգ Լոռեցի Աթոռակից Տարսոնի մէջ (1069-1072), Սարգիս Հոնեցի (1076-1077) *Փիլարտոս Իշխանի* հովանիին տակ, Հոնի բաղաբին մէջ, Կեօբսիւնի հիւսիս-արեւելքը, նոյն տեղը՝ յաջորդ Թէոդորոս Ալախօսիկ (*ջաղցրաձայ*ն) 1077-1090 ու Վկայասէրի ընտրած Աթոռակիցը Բարսեղ Ա. Անեցի, 1081-էն սկսեալ, Գող Վասիլ Իշխանի Քեսունի մէջ։ Եւ ասոր օրով էր որ վերջապես *կախողիկոսական ախոռը* կեդրոնացած միութեան մր վերածուեցաւ Քեսունի Կարմիր Վանքին մէջ, «ի լեառն Շուղը», ուր եւ վախճանեցաւ 1113-ին։

Վկայասէրի կտակին Համաձայն, Բարսեղ Անե*ցիին յաջորդեց* Գրիգոր Գ. Պահլաւունի կաթողիկոս (1113-1166) Գր. Մադիստրոսի չորրորդ աղջկան որդի Ապիրատ Պահլաւունի Իչխանի որդին եւ աւագ եղբայրը Ներսկս Շնորհալիի - 20-ամեայ երիտասարդ տարիջին, որ 53 երկար տարիներ զահակալեց, եւ Աթոռը փոխադրեց իր հօրենական Ծովք Դղեակը, Այնթապի Հիւսիս-արեւելջը, 1125-ին, ապա Եղեսիոյ անկումէն ետք՝ Ֆրանկ

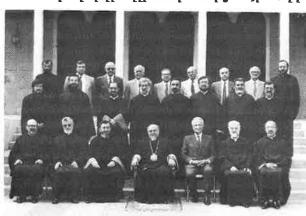
Իչխաններէն գնած Հռոմկլայ Գղեակը, 1147-ին։ Այնուհետեւ մինչեւ 1292, Հռոմկլայի ապահովութեան մէջ պիտի չարունակէին նստիլ յաջորդ տասը կաԹողիկոսները — նախ Վկայասէր յաջորդ տասը կաԹողիկոսները կոչուած, կլա-Գալա իմաստովը Հռոմկլայի, ապա Գրիգոր Դ․ Տղայ, Գրիգոր Ե․ Քարավչժ, Գրիգոր Ձ․ Ապիրատ, ՑովՀաննէս Ձ․ Սիսեցի, Կոստանդին Ա. Բարձրբերդցի, որու օրով Կիլիկեան Հայ մշակոյթը բարձրակէտին Հասաւ, նաեւ Ցակոբ Ա. Կլայեցի, Կոստանդին Բ. Կատուկեցի, վերջինը Ստեփանոս Դ. Հռոմկլայեցին, որու օրով Հռոմկլայն գրաւուեցաւ Եգիպտոսի Մէմլուջ արչաւողներու կողմէ, 1292-ին, Կաթեողիկոսն ալ գերի տարուեցաւ Եգիպտոս, ուր եւ վախ**մանեցա**ւ յաջորդ տարին։

ԱԹոռին վերջին տեղափոխութիւնը կատարուեցաւ Ստոփանոսի յաջորդ Գրիգոր է. Անաւարգեցի*ի* օրով, Կիլիկիոյ մայրաբաղաք Սիս, 1293-ին։ (Ծար. էջ 3)

ՄԵԾԻ ՏԱՆՆ ԿԻԼԻԿԻՈՅ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ ԱՉԳԱՅԻՆ ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ՎԱՐՉՈՒԹԵԱՆ ԽԱՌՆ ԺՈՂՈՎԻ ԵՒ ԹԵՄԱԿԱԼ ԱՌԱՋՆՈՐԳՆԵՐՈՒ ԽՈՐՀՐԴԱԿՑԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ ԱՆԹԻԼԻԱՍԻ ՄԷՋ

Ս․ ՄիւռոնօրՀնէքի առիթով եւ ՎեՀափառ Հօր՝ Ն.Ս.0.Տ.Տ. Գարեգին Բ. ԿաԹողիկոսի Հրաւէրով, Երեջչաբթի, 11 Հոկտեմբերին, Վեհարանի Դահլիձին մէջ տեղի ունեցաւ խորՀրդակցական բացառիկ ժողով մը, որուն մասնակցեցան Ազգային Կեդրոնական Վարչութեան Կրօնական եւ Քաղաքական ժողովներու անդամները՝ Տ. Արտաւազդ Արջ. Թրթռեան, Տ. Տաթեւ Արջ. Սարգիսեան, Տ. Վարդան Եպսկ․ Տէմիրձեան, Տ․ Մեսրոպ Արթ․ Ալձեան, Տ․ Սուրէն Արը․ Գաթարոյեան, Տ․ ԶարեՀ Եպսկ Ազնաւորեան, Տ. Արաժ Արթ. Քէչիչեան, Տ. Վարուժան Ծ. Վրդ. Հերկելեան, Տ. Սեպու4 Ծ. Վրդ. Սարգիսեան, Մեթը Խաչիկ Պապիկեան, Տեարջ Սուրէն Խանամիրեան, Երուանդ Փամպուջեան, Ոսկերերան Արզումանեան, Գրիգոր Պզտիկեան եւ Սարգիս Սարգիսեան, Թեմակալ Առաջնորդները՝ Տ. Արտակ Արջ. Մանուկեան, Տ. Սահակ Արջ. Այվազեան, Տ. Կորիւն Արջ. Պապեան, Տ. Եղիչէ Ծ. Վրդ. Մանճիկեան եւ Տ. Օչական Ծ․ Վրդ․ Չոլոյեան, Լիբանանի Թեմի Քաղաքական ժողովի Դիւանը՝ Տքթ. Կարպիս Հարպոյեան եւ Պըն․ Ցակոր Պապիկեան եւ Բերիոյ Քաղաքական ժողովի ազգային ժողովականներէն՝ Պրն․ Վահէ Թիւթիւնձեան։

Վեհափառ Հայրապետը աղօԹքով բացաւ ժողովը եւ ապա ամփոփ զեկոյց մը տուաւ Կաթողիկոսութեան ներկայի պատկերի մասին, վեր առնելով չարք մը գործունէունիւններ, որոնք ընդհանրական բնոյթ ունէին եւ առնչութիւն՝ թեմերու *հետ։ Օրակարգի գլխաւոր հարցն էր Ազգ*․

Խորհրդակցական Ժողովին մասնակցողները

ԸնդՀանուր Ժողովի գումարման պարագան։ Վեհափառ Հայրապետը բացատրեց Թէ ինչ պարագաներու տակ Հարկ եղած էր ժողովի Թուականը յետաձգել, Լիբանանի մէջ տիրող կացութեան եւ Թեմերէն գալիք պատգամաւորներու Տամբորդութեան եւ Լիբանան մուտքի դժուարութեանց Հետեւանքով։ Թեմակալ Առաջնորդներ արտայայտեցին իրենց տեսակէտները , տուին բացատ– րութիւններ իրենց թեմերուն մէջ այս առնչու– *թեամբ բոյութիւն ունեցող պայմաններուն մասի*ն։ Ցետ երկար խորհրդակցութեանց, ժողովականներ յարմար դատեցին որ յառաջիկայ Ազգ․ ԸնդՀ․ Ժողովը տեղի ունենայ յառաջիկայ տարի, Ան-Թիլիասի մէջ, վերջնական Թուականը Թողնելով Խառն Ժողովի եւ ՎեՀափառ Հայրապետի Հայեցողութեան, թուականի որոչման Համար յարմար դատուեցաւ որ խառն ժողովը նկատի ունենայ Ցու– նիս ամիսը, կամ ուրիչ ամիս մը, յետ նկատառման տեղական պայմանները, եւ Թեմերու կարելիու*թիւնները, խորհրդակցաբար թեմերու Ազգ․ Իչխա*նութեանց հետ։

Ժողովէն ետք Լիբանանի Հայոց Առաջնորդը եւ Ազգ․ Իչխանութիւնը ճաչկերոյթով մը պատուեցին բոլոր ժողովականները՝ Վեհափառ Հայրապետի գլխաւորութեամբ։

ԴԻՒԱՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆԻ

11 Հոկտեմբեր, 1988 Անթիլիաս, Լիբանան.

Կር ՓՆՏቡበՒኮ

Մաքրուհի Ճէլլոյեան կը փնտոէ իր քեռին, *Ցակոբ Տօնապետեանը* ։

Ցակոբ 18 տարեկան էր 1913-ին։ Ունէր երեթ եղբայր՝ Միջայէլ, Մկրտիչ, Խաչատուր․ եւ չորս բոյրեր՝ Շմոյ, Պայծառ, Հայկանոյչ եւ Լուսիա։ 1913-ին Ցակոր զինուոր եղած էր Թրջական

բանակին մէջ, Էրզրում։ Լուր ունեցողներէն կը խնդրուի գրել Հետեւեալ հասցէին։

Makrouhy Gelloyan c/o Arzive Nazarian P.O. Box 80222 Bourdj-Hammoud, Lebanon

ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍՈՒԹԵԱՆ ԿԻԼԻԿԵԱՆ ՉՈՐՍ ԴԱՐԵՐԸ 1057-1441

(Ծար. էջ 2-էն)

Բայց այդ Թուականէն առաջ արդէն, Կաթեողիկոսները Հռոմկլայէն յաձախ այցելած էին ու բնակած Սիսի մէջ։ Ու պատմական ստոյգ իրականութիւն է, որ Ռուբինեանց կեղրոնացեալ Իչխանութեան ատեն, 1081, եւ անկէ ետք ալ, Տաւրոսեան-Ամանոսեան լեռնաչխարհը մէկ ծայրէն միւսը տիրակալութեան տակ էր հայ իչխաններու եւ *երագաւորներու։ Թէեւ այդ վայրերը ատեն-ատեն* տէր կը փոխէին` Խաչակիրներու, Սիւրիացիներու, Եգիպտացիներու եւ Հայերու գրաւումին տակ, բայց ընակչունիւնը կը մնար մեծամասնօրէն Հայ։ ժամանակագիրներ Մատթերս ՈւռՀայեցիի եւ Սմբատ Սպարապետ Գունդստապլի վկայութեամբ, կիլիկիոյ հայ իշխանները 50-նեակ բերդեր ունէին, անուններով յիչատակուած։ Ու եթե երբեմն Հայ պատմիչներ Կիլիկիոյ Հիւսիս-արեւելեան այդ լեռնաչըջանին կ՝ակնարկեն իրը «Միջագետաց», այդ չի նչանակեր Թէ Ծովբ Դղեակ, Քեսուն, Կարմիր Վանը ու Հռոմկլայ կը գտնուէին Տիգրիս-Եփրատ գետերու միջեւ տարածուած Միջագետքին դէջ, այլ՝ աշխարՀագրական ջարտեսի վրայ յայտնի է, որ այդ ամրոցները կը գտնուին Եփրատ Գետի արեւմտեան կողմը, Միջազետքէն Հեռու, Կիլիկեան ՃիՀուն Գետի Հիւսիս-արեւելեան ակերուն չուրջ։ Եւ մատենագիրներու «Միջագետեան» ասութիւնը պէտք է ըմբռնել իբր Կիլիկեան Հիւսիս-արեւելքի Հայական երկրամասի մերձակայքը։ Ճիչդն է Շնորհայիին նչածը, «Միջերկրայք» — երկիրներու միջեւ ո՛չ թե դետերու։

Ու Կիլիկեան իչխաններու եւ Թագաւորներու քաղաքական-զինուորական ապահովուԹեան տակ իրենց ԱԹոռը պահեցին Հայոց Ընդհանրական Հայրապետները մօտ չորս դարեր, այսպէս

— Թաւբլուր-Ծովջ Դղեակ 1057-1147 = 90 — Հռոմկլայ 1147-1292 = 145 — Սիս Մայրաջաղաջ 1293-1441 = 148 Ընդհանուր տարիներ 383

Միեւնոյն Կաթողիկոսութեան չարունակութիւնն է Թաւբյուրէն, Ծամնդաւէն, Ծովք Դղեակէն, Հռոմկյայէն մինչեւ Սիս, ու վերջինին մէջ աւելի երկար ժամանակ։ Անոնք ամէնքն ալ Կիլիկիոյ սահմաններուն մերձ ու մէջ նստած «Ամենայն Հայոց Կախողիկոս» էին, այդ տիտղոսով ալ կը ստորագրէին իրենց Կոնդակներն ու Թուղթերը, իրենց Նուիրակները կը ղրկէին Արեւելեան Հայաստան, եւ Արեւելահայ վանջերէն եկեղեցականներ կուգային Կիլիկիա՝ իրենց եպիսկոպոսական ձեռնադրութիւնը ստանալու։ Ինչպէս որ 485-ին՝ Ս. Աթեոռը փոխադրուեցաւ Վաղարչապատէն Դուին, ապա Ձորավանը, Արգինա, Անի, բայց Հոն նստած Հայրապետները միչտ «Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս» կը կոչուէին, նոյնպէս Կիլիկիոյ չորս-հինգ տարբեր վայրերու մէջ Նոտած Հայրապետները Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսներ էին։

Եւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութեան 484-էն մինչեւ 1441, մօտ Հազարամեակ մը (957 տարիներ) թափառումներէ ետը , Ս․ Էջմիածնի մէջ վերականգնումէն յետոյ ալ, Կիլիկեան նոյն այդ գաւառները շարունակեցին մնալ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ ԿաԹողիկոսութեան վարչական իրաւասութեան տակ, հինգ դարեր ամբողջ մինչեւ ներկայ ժամանակները, տէր ու պաչտպան կանգնելեվ Հայ ժողովրդի իրաւունջներուն, ընդհանուր 15 թեմերու մէջ։ — 1 Կաթողիկոսական Թեմ՝ Միս, 2 Արջեպիսկոպոսական Թեմեր (Ատանա եւ Մարաչ), 10 Եպիսկոպոսական Թեմեր (Հաձըն, Հալէպ՝ հետը Իսկէնտէրուն ու Պէյլան, Փայաս-Ճէպէլպէրէբէթ, Չէյթուն-Ուլնիա, Այնթապ՝ հետը Քիլիս, Անտիոք՝ <u> Հետր Մուսալեռ ու Քեսապի չրջան ու Լաթաբիա,</u> Մալաթիա, Եոզղատ, Կիւրին եւ Տիվրիկ), եւ 2 Վանական Թեմեր (Ֆռնուգ եւ Տարանտէ)։

Արդ, պէտք չէ սխալ հասկցուի կամ չփոթութիւն պատճառէ երբ ըսուի, թէ մինչեւ 1441 Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսները Կիլիկիոյ մէջ կը նստէին բայց Կիլիկիոյ ԿաԹողիկոս չէին, կամ Թէ՝ Հռոմկլան Կիլիկիոյ ԱԹոռ չէր։ Բառախաղ չրյլայ։ Անչո'ւչտ թե անոնը «Կիլիկիոյ Կաթողիկոս» չէին սա իմաստով՝ թե 1441-են ետք ՍԻՍԻ մեջ չարունակած Կաթողիկոսութեան մաս չէին, այլ էին 383 *տարիներ* Կիլիկիոյ մերձ ու մեջ նստած Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսներ, *Կիլիկեան Շրջանի* Կաթեողիկոսներ։ Եւ այս իմաստով անոնք կը կոչուէին Կիլիկիոյ Կաթողիկոսնե, որոնց օրինաւոր չարունակուԹիւնը եղան, 1441-ին՝ Ս․ Էջմիածնի Աթեոռի վերականգնումին ատեն, ՍԻՍԻ մէջ նստածկեցած Գրիգոր Թ. Մուսարէկհան եւ իր յաջորդները։ Ու չարունակող այդ կապով՝ 1973-ին, Կիլիկիոյ Կաթողիկոսութիւնը տօնեց Ս․ Ներսէս ՇնորՀայիի 800-ամեակը։ Եւ չորս դարերու այդ խնամատարութեան իրողութիւնը մեծագոյն պատիւն է Կիլիկիոյ Հայ Իշխաններուն ու Թա-գաւորներուն եւ Եկեղեցականներուն ու ժողովուրդին, որ Լուսաւորչահիմն Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութիւնը՝ Անիի իր ամրոցէն ղուրս նետուելէն ետք՝ կայք ու պաշտպանութիւն գտաւ Կիլիկիո՛յ մէջ, *որուն Համար երախտապարտ*

4U.ՆԳԻՍՏ

ՏԵԱՌՆ ԿՈՄԻՏԱՍԻ ՔՀՆՑ. ՏԷՐ ԹՈՐՈՍԵԱՆԻ

Վաստակհալ ի սպասաւորութիւն սուրբ հկհղեցւոյս Հայաստանհայց քսանմէկ ամս փոխեցաւ առ Աստուած ի յոյսն յաւիտենից յաւուրն Շարաթի յամսեանն Հոկտեմբերի

Տան կարգն կատարեսցի տասնմեկ Հոկտեմբերի, յաւուրն Երեքշաբթի ի ժամ ութի Ս. Աստուածածին Հայց. Առաք. յեկեղեցւոջ Ուայթընզվիլ քաղաքի։

Կարգ վերջին օծման եւ յուղարկաւորութեան կատարեսցի տասներկու Հոկտեմբերի յաւուրն Չորեքշաբթի, ի ժամ 9:30-ի ի նոյն եկեղեցւոջ, ձեռամբ Հոգեշնորհ Տ. Ծահե Վարդ. Փանոսեանի։

> ԱԶԳԱՑԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ՀԱՑՈՑ ի Նիւ Եորջ

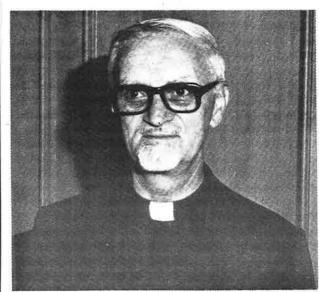
A Tribute To The Rev. Fr. Gomidas Der Torossian

Blessed are the merciful for they shall obtain mercy, blessed are the clean of heart for they shall see God. (Gospel of St. Matthew, Chapter 5, verses 7-8).

As I write this final tribute to our beloved Der Hayr, I have chosen these words from the gospel of St. Matthew for I sincerely believe these verses are those which describe him and his character so well.

I had the good fortune of knowing Der Gomidas for the past 7 years. Throughout those years I have learned to grow and love the guidance and wisdom which I have obtained from this truly dedicated and humble servant of God and his people. This was a man who was loving, compassionate, giving, and a kind example of humanity. This was a man who because he gave he could not take and because he laughed he could not cry. Here was a man who refused to criticise anyone for any reason; he always forgave in the spirit of God and the gospel both of which he served with humility and dedication.

Der Gomidas was a true spiritual shepherd of the Armenian people and a faithful and humble servant of the Armenian Apostolic Church both of which he loved so dearly and deeply.

Forewell my beloved Der Gomidas, you were my spiritual father. You taught me what it meant to love and forgive. You became my shining example of what it means to serve and do so with gladness. You showed me that as Armenians and Christians we live and serve with faith, hope, and unabiding love. Most of all you showed me that all of us are human and each one of us has our own frailties and shortcomings and should learn to care and understand one another. For all of this I could never repay you, Der Hayr.

Rest in peace, dear Der Gomidas, and as the scripture says, "A job well done; good and faithful servant, you have been faithful over many things. Enter now into the joy of the Lord."

MARKAR KASSABIAN Archdeacon

է համայն Հայութիւնը։ Եթէ չրյլա՛ր Կիլիկեան ազատ-անկախ հայրենիքի այդ ապահովութիւնը՝ Հայ Իշխաններու եւ Թագաւորներու քաղաքական-գինուորական հովանիին տակ պաշտպանուած, Ամենայն Հայոց Կաթողիկոսութիւնը Հոռոմ-Բիւզանդիոնի Կայսրութեան հայահալած ճնչումներուն հետեւանքով թերեւս ընկղմէր, չիչէ՛ր բոլորովին։

ԲԻՒԶԱՆԴ ԵՂ**ՒԱ**ՅԵԱՆ

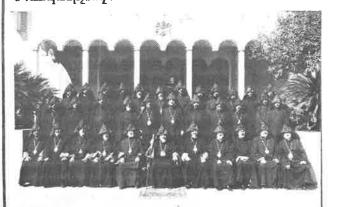
ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԺՈՂՈՎ

(Ծար. էջ 1-էն)

մէջ ընէ, ըստ Միաբանական Ժողովի նախկին նիստերու որոշումներուն, եւ պակաս մնացած բաժինը բանաձեւէ եւ յղէ բոլոր միաբաններուն, եւ ապա անոնց նկատողուժիւններէն ետքը ամբողջացած բնագիրը փոխանցէ Վեհափառ Հայրապետին, նախքան դալիք Ազգ․ Ընդհ․ Ժողովը, առ ի պատչան

Օրակարգի որպէս երրորդ Հարց առաջարկուեցաւ նկատի ունենալ Մեծի Տանն Կիլիկիոյ Կախողիկոսուժեան Անժիլիաս վերաՀաստատման եւ Դպրեվանքի հիմնադրուժեան 60-ամեակը։ Վեհափառ Հայրապետը յանձնարարեց որ Միաբաններ առաջարկուժիւններ բերեն, արժանավայել կերպով տօնակատարելու համար 60-ամեակը։ Եղան ժելադրուժիւններ, որոնք հետագային նկատի պիտի առնուին 60-ամեակի տօնակատարուժեանց ծրագրման ընթացքին։

Ժողովը փակուեցաւ ժամը 1-ին, Վեհափառ Հօր «Պահպանիչ»ով։

Միարանական Ընդհանուր Ժողովի մասնակցողները

ՄԻԱԲԱՆԱԿԱՆ ՃԱՇԿԵՐՈՅԹ

ժամը 1:30-ին, Մայրավանքի Միաբանական սեղանատան մէջ կազմակերպուած էր ճաշկերոյի մը, որուն մասնակցեցան բոլոր Միաբանները։ Մեծ ուրախութիւն էր վայելել ներկայութիւնը նաեւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս՝ Ն.Ս.Օ.Տ.Տ. Վազգէն Ա. Վեհափառ Հայրապետի պատուիրակներուն, սուրբ Միւռոնօրհնէքի առիթով Անթիլիաս ժամանած, Գերչ. Տ. Ցուսիկ Արջ. Սանթուրեանի եւ Հոգչ. Տ. Սերովբէ Արղ. Իսախանեանի։ Ճաշկերոյթը պատրասուած էր Մայր Տաճարի Տիկնանց յանձնախումբին կողմէ։

Հոդելից պահ մըն էր այս, որուն ընթացքին Միաբանութեան երիցագոյն անդամ՝ Գերչ․ Տ․ Ղեւոնդ Արը․ Ձէպէյեան բաժակ առաջարկեց Գարեդին Բ․ Կաթողիկոսի արեւչատութեան համար։ Գարեդին Վեհափառը իր խոր ուրախութիւնը յայտնեց Ս․ Էջմիածնի ներկայացուցիչներու մասնակցութեան համար, որպէս Միաբաններ Ս․ Էջմիածնի․ չեչտեց կարեւորութիւնը փոխադարձ յարաբերութիւններու գարդացման եւ առաւել եւս դործակցութեան եւ ապա բաժակ առաջարկեց Վազդեն Ա․ Կաթողիկոսի առողջութեան, բարօրութեան եւ երջանկութեան համար։

Խ ընսընը արտասանունցան նաեւ Գերչ . Տ. Յուսիկ Արջ . Սան Թուրեանի , Գերչ . Տ. Արտակ Արջ . Մանուկեանի , Միւռոնօր հնէջի կնջահօր՝ Պրն . Վահան Շամլեանի փոխանորդ՝ Պրն . Ստեփան Գապատայեանի եւ Հոգչ . Տ. Սերովբէ Արդ . Իսախանեանի կողմէ ։ Երգունցան պատչահ երգեր , որոնջ չէն միննոլորտ մը ստեղծեցին՝ միասնութեան և եղբայրութեան ոգին գօրացնելով բոլորին մէն ։

ԴԻՒԱՆ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԱՐԱՆԻ

VIDEO

VIDEO

THE BLESSING OF THE HOLY MURON

BY

H.H. CATHOLICOS KAREKIN II

Of The Great House of Cilicia OCTOBER 9, 1988

Includes English Narration by MICHAEL KERMOYAN

VHS 60 MIN. \$30.00 (postage and handling included)

ORDER FROM:
Bookstore, Armenian Prelacy
138 East 39th St.

New York, N.Y. 10016

BLESSING OF HOLY CHRISM A GREAT EVENT IN ANTELIAS

when Catholicos Karekin II and Archbishop Houssig poured a portion of the Holy Muron blessed five years ago in Etchmiadzin by Catholicos Vazgen I in the new Muron, thus symbolizing, affirming and proclaiming the unshakeable unity of the Armenian Church. It is also worth noting that in 1983, when the Holy Muron was being blessed in Etchmiadzin, a portion of the Holy Muron blessed in Antelias in 1980 by Catholicos Karekin II was poured by his delegates into the Muron of Etchmiadzin.

Bishop Guregh (Cyril) Kapikian, as the envoy of His Beatitude Archbishop Yeghishe Derderian, the Armenian Patriarch of Jerusalem, also participated in the ceremony, thus adding a special colour to the whole event which was deeply appreciated by the people.

UNITY AND CONTINUITY

During the ceremony performed at the middle of the Eucharistic liturgy, the celebrant H.H. Karekin II poured the formerly blessed Muron into the new, thus symbolizing the unity and continuity of the Armenian Church. It is believed that in the ancient Muron there is the presence of the Muron blessed first by the Patron Saint of the Armenian Church, St. Gregory the Illuminator, in the first year of the 4th century.

Another thrilling spiritual experience gripped the participants when Catholicos Karekin mixed a small portion of the Muron that had been blessed by Catholicos Babgen I of Cilicia, for the first time in Antelias, in 1936, when the Catholicosate of Cilicia had been re-established in Antelias, Lebanon, having been uprooted from its historic site of Sis, the capital city of ancient Cilicia (now in Turkey), after the massacres of 1915 and the deportation of the survivors of the genocide from Cilicia to Syria and Lebanon. The people densely assembled in the courtyard of Antelias had tears in their eyes by recalling the hardest and most tragic times of their comtemporary history.

Thus, with these symbolic acts, the whole event acquired a very special significance, making an inalienable and indelible impact and leaving an unforgettable impression upon the people.

The tolling church bells enhanced the exuberant spiritual joy of the people as Catholicos Karekin blessed the new Muron by the most highly venerated relic of the Right Arm of St. Gregory the Illuminator.

THE SERMON

At the conclusion of the ceremony, Catholicos Karekin delivered an inspiring sermon first rendering thanks and glory to God for having enabled him and his bishops to bless the Holy Muron in these most trying conditions in Lebanon. He then commented on the text taken from the Ritual in which it was said: "O Christ, You are the true Muron, pure and unspotted, who is in us every day as a holy perfume". He said that the Church uses the physical materials, in this case the olive oil, mixed with 50 different aromatic species, to symbolize the gifts of the invisible Holy Spirit and the intelligible and spiritual truths and realities.

Twelve Archbishops and Bishops participate in the blessing of the Holy Muron

He also emphasized the unity of the Armenian Church as expressed through the Holy Muron which is the same for the entire Armenian Church and binds together all the members of the Church above all and every jurisdictional affiliation. He thanked H.H. Vazgen I, the Catholicos of All Armenians, for having responded to this invitation, and having shared in bortherly love through his representatives, this great moment in the life of the Armenian Catholicosate of Cilicia. He also thanked Archbishop Y. Derderian, the Armenian Patriarch of Jerusalem for his participation through his representative.

At the end of all these celebrations, thousands of people thronged at the altar and kissed the holy Cauldron in which the newly blessed Muron was contained and thus gave concrete and moving expression of their attachment to their Church, to their Christian faith, Armenian indentity and dignity. Many of them

(Cont. from page 1) approached His Holiness, the Catholicos, and received his blessing.

The ceremony ended at 1 p.m. but until late afternoon hundreds of people who could not find place in the courtyard of the Catholicosate during the ceremony came, in groups and individually, to kiss the Holy Cauldron and to make their prayers in an act of commitment to their Mother Church.

OTHER RELATED EVENTS

1. OPENING OF THE 59TH ACADEMIC YEAR OF THE SEMINARY

On Monday, 10th October, following the blessing of the Holy Chrism, H.H. Catholicos Karekin II, accompanied by all the Archbishops and priests and some lay delegates from the dioceses went to Bikfaya to preside over the opening session of the 59th academic year of the Theological Seminary. It was a most moving and unique event because all the 34 Archbishops and priests were graduates of the same Seminary.

The Dean, Senior Archimandrite Rev. Arshavir Kapoujian welcomed them and gave a brief account of the life of the Seminary, their mother-home and center of spiritual and intellectual nurture.

2. MEETING OF THE CENTRAL EXECUTIVE COUNCIL

The next day, Tuesday morning, 11th October, at 9 a.m., all the Diocesan Prelates and some of the lay delegates were invited to have a joint meeting with the Central Executive Council, both Religious and Lay sector. The meeting was presided over by H.H. Karekin II. The main item on the agenda was the preparation of the forthcoming World Assembly of the Catholicosate of Cilicia.

Catholicos Karekin II made a brief presentation of the major aspects of the work of the Catholicosate and the important issues that the Catholicosate faces today.

The Diocesan Prelate expressed their views about the convening of the Assembly as seen in the context of their own Dioceses.

It was agreed that World Assembly be held not later than one year, the exact date being left to be decided upon by His Holiness and the Central Executive Council in the light of the actual conditions prevailing in Lebanon.

At noon, all the members attending the meeting were the guests at a luncheon given by the Prelate of Lebanon, Archbishop Aram Keshishian, who on behalf of the Prelacy, welcomed all the representatives of the dioceses to Lebanon.

3. MEETING OF THE RELIGIOUS ORDER

At 9 a.m. on Wednesday, October 12th, all the members of the Religious Brotherhood assembled in the Residence Hall of the Catholicos. His Holiness made an introduction by outlining the major trends and areas of the work of the Catholicosate and presented the two items for the agenda which were fully discussed during the two sessions of the meeting:

- a. Archbishop Ardavazt Terterian and Bishop Zareh Aznavorian were unanimously elected as the two representatives of the Religious Order for the World Assembly of the Catholicosate.
- b. A Committee of 5 members was elected to finalize the text of the By-Laws setting forth the Rules and Regulations of the Religious Order for their common life and work. It was decided that the final text should be presented to His Holiness, the Catholicos, for his final approval.
- c. The participants put forward certain ideas in view of a dignified celebration of the 60th anniversary of the establishment of the Seminary to be observed in the year 1989-1990, on a world-wide scale.

At noon, all the members were the guests of His Holiness in the refectory of the Catholicosate. Present were also the representatives of H.H. Catholicos Vazgen I. Toasts were proposed for the Catholicos of All Armenians and the Catholicos of Cilicia. All the speakers expressed their great joy in seeing the close co-operation of the two Catholicosates in the spirit and on the firm ground of the unbreakable unity of the Armenian Church.

Very Rev. NAREG ALYEMEZIAN

Antelias. Lebanon.

HAVE YOU SENT YOUR DONATION FOR OUTREACH?

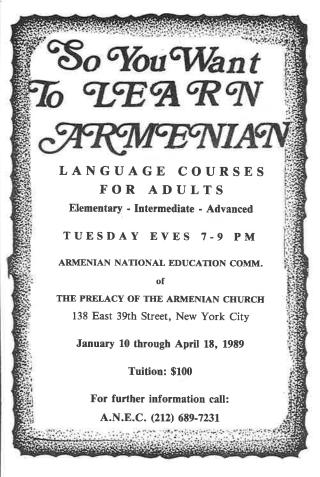
ANEC SPONSORS ARMENIAN LANGUAGE COURSES FOR ADULTS

The Armenian National Education committee announces plans for its Adult Education Program in language and literature. In response to requests from a group previously enrolled in the A.N.E.C. Adult Education course in Armenian history, a 15 week series of Armenian language lessons will be initiated in the New York metro area beginning January 10 through April 18, 1989. These dual projects of history and language represent extension programs of the A.N.E.C. Siamanto Academy of NY-NJ and offer adults the opportunity of continuing studies on a noncredit basis.

The A.N.E.C. philosophy of teaching adults is based on "custom-made" programs for the English speaker. The method to be used is known as the "American Approach to the Armenian Language". The A.N.E.C. publication, a 1-volume textbook, "a Course in Modern Western Armenian", by Dr. Thomas J. Samuelian, an American-Armenian linguist, will serve as the basal text for all levels.

The weekly sessions will focus on practical communication, conversation and usage. In addition students will cover basic elements of Armenian civilization through analysis of selected readings for each proficiency level. The sturcture of small group instruction, aimed at the beginning, intermediate and advanced learner, will allow for rapid individual progress.

Courses will be held on Tuesday evenings from 7-9 p.m. at the Prelacy of the Armenian Apostolic Church, 138 E. 39th St. (On-street parking available after 7 p.m.) Tuition fee is \$150 for the entire 15 week course. For registration, please contact Hourig Papazian-Sahagian at A.N.E.C. headquarters (212) 689-7231. Registration dates are: November 21 to December 19, 1988.

ACKNOWLEDGEMENT

On the occasion of the Blessing of the Holy Muron, several donations were made to the Catholicosate of Cilicia by churches, Ladies' Guilds and individuals. We express our thanks to all, and particularly to the following:

- Sourp Asdvadzadzin Church, Toronto
- Ladies' Guild of St. Illuminator Cathedral, NY
- Ladies' Guild of Holy Trinity Church, Worcester Ladies' Guild of St. Gregory the Illuminator,
- Philadelphia
 Ladies Guild of St. Stephen's, Watertown
- Junior and Senior Ladies' Guilds, Sts.
- Vartanantz Church, RI
- Prelacy Ladies' Guild, NY
- Special thanks to: Mrs. Siran Lighter of Troy, NY, who made twelve beautiful stoles for the deacons of the Armenian Seminary in Antelias; to Mr. and Mrs. Vahakn Hovnanian, who donated a FAX machine to the Catholicosate; Mrs. Suzanne Hagopian, who donated a valuable collection of HOOSAPER DAILY to the Library of the Catholicosate; Mrs. Isabella Avetissian, Sarah Vartanian, Vartkes Markarian, Mr. and Mrs. Vazken Kassabian, and Mr. Armenag Mardirossian.